

Egy családregény közepe

KÖNYVKRITIKA - AZ ÉS KÖNYVE - LXIII. évfolyam, 50. szám, 2019. december 13.

Az ÉS könyve decemberben – *Barnás Ferenc: Életünk végéig. Kalligram Kiadó, Budapest, 2019, 454 oldal, 3990 Ft*

A klasszikus családregények általában hasonló ív mentén épülnek föl: a família növekszik, terebélyesedik, gyarapszik, majd beüt egy külső vagy belső kataklizma, és a család darabokra hullik. Persze az is megtörténhet, hogy a szétesés magától következik be, mint ahogy az a túlnövő birodalmak esetében is előfordul. Mondhatni, hogy ez nemcsak az irodalomra igaz, hanem a valóságra is. Arra a valóságra, amely mostanra töredezetté és nehezen követhetővé vált. Ennek megfelelően a mai családregények se tartanak egyik irányból a másikba, azaz nem futják be azt az ívet, amelyet egy vagy két évszázaddal ezelőtti elődeik vaskos kötetek formájában bejártak. (...)

Szóval adott egy népes család, ami eleve remek kiindulópont egy jól megkomponált regényhez. Az *Életünk végéig* azonban nem követi a vaskos családregények klasszikus ívét. Amikor a történetbe belecsöppenünk, a família évtizedes, rögzült hagyományai szerint él és működik. Az első nagyobb, a család egészére kiható és a regény cselekményét is tápláló eseményt az anya halála jelenti. A regény vége felé aztán meghal az apa is, ám a család története ezzel nem ér véget. Annak - legalábbis ebben a könyvben - se eleje, se vége nincs. Egyszerűen belelapozunk egy családregénybe. Valahol középtájon.